

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ

За станом на 28 березня 2014 року

Офіційне видання

КИЇВ
ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО
2014

УДК 349.2:331.45](477)(094.5)
ББК 67.9(4Укр)405-3
З-19

СЕРІЯ «ЗАКОНИ УКРАЇНИ»

Заснована 1997 року

Закон України «Про охорону праці». За станом на 28 березня
З-19 2014 року / Верховна Рада України : офіц. вид. — К. : Парламентське
вид-во, 2014. — 30 с. — (Серія «Закони України»)
ISBN 978-966-611-945-5

УДК 349.2:331.45](477)(094.5)
ББК 67.9(4Укр)405-3

ISBN 978-966-611-945-5

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ

№ 2694–XII від 14.10.1992 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 49, ст. 668)

Вводиться в дію Постановою ВР № 2695–XII від 14.10.92, ВВР, 1992, № 49, ст. 669

*Зі змінами, внесеними **Законами № 196/96–ВР від 15.05.96**, ВВР, 1996, № 31, ст. 145; **№ 783–XIV від 30.06.99**, ВВР, 1999, № 34, ст. 274 — редакція набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом про Державний бюджет України на 2000 рік; в редакції **Закону № 229–IV від 21.11.2002**, ВВР, 2003, № 2, ст. 10; зі змінами, внесеними **Законами № 1331–IV від 25.11.2003**, ВВР, 2004, № 14, ст. 205; **№ 1344–IV від 27.11.2003**, ВВР, 2004, № 17–18, ст. 250; **№ 2285–IV від 23.12.2004**, ВВР, 2005, № 7–8, ст. 162; **№ 2505–IV від 25.03.2005**, ВВР, 2005, № 17, № 18–19, ст. 267; **№ 3108–IV від 17.11.2005**, ВВР, 2006, № 1, ст. 18; **№ 1026–V від 16.05.2007**, ВВР, 2007, № 34, ст. 444; **№ 345–VI від 02.09.2008**, ВВР, 2008, № 42–43, ст. 293; **№ 1454–VI від 04.06.2009**, ВВР, 2009, № 44, ст. 654; **№ 2185–VI від 13.05.2010**, ВВР, 2010, № 28, ст. 353; **№ 2367–VI від 29.06.2010**, ВВР, 2010, № 34, ст. 486; **№ 2562–VI від 23.09.2010**, ВВР, 2011, № 6, ст. 47; **№ 3038–VI від 17.02.2011**, ВВР, 2011, № 34, ст. 343; **№ 3395–VI від 19.05.2011**, ВВР, 2011, № 50, ст. 537; **№ 3458–VI від 02.06.2011**, ВВР, 2011, № 50, ст. 551; **№ 5459–VI від 16.10.2012**, ВВР, 2013, № 48, ст. 682*

(У тексті Закону слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади» у всіх відмінках замінено словами «центральний орган виконавчої влади» у відповідному відмінку згідно із Законом № 1454–VI від 04.06.2009)

(У тексті Закону слова «центральний орган виконавчої влади у галузі охорони здоров'я» та «центральний орган виконавчої влади в галузі охорони здоров'я» в усіх відмінках замінено словами «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я» у відповідному відмінку; слова «центральний орган виконавчої влади в галузі освіти та науки» в усіх відмінках — словами «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки» у відповідному відмінку, а слова «центральний орган виконавчої влади з нагляду за охороною праці» в усіх відмінках — словами «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці» у відповідному відмінку згідно із Законом № 5459–VI від 16.10.2012)

Цей Закон визначає основні положення щодо реалізації конституційного права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, на належні, безпечні і здорові умови праці, регулює за участю відповідних органів державної влади відносини між роботодавцем і працівником з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища і встановлює єдиний порядок організації охорони праці в Україні.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення понять і термінів

Охорона праці — це система правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів та засобів, спрямованих на збереження життя, здоров'я і працездатності людини у процесі трудової діяльності.

Роботодавець — власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган, незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання, і фізична особа, яка використовує найману працю.

Працівник — особа, яка працює на підприємстві, в організації, установі та виконує обов'язки або функції згідно з трудовим договором (контрактом).

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на всіх юридичних та фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, та на всіх працюючих.

Стаття 3. Законодавство про охорону праці

Законодавство про охорону праці складається з цього Закону, Кодексу законів про працю України, Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені законодавством України про охорону праці, застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 4. Державна політика в галузі охорони праці

Державна політика в галузі охорони праці визначається відповідно до Конституції України Верховною Радою України і спрямована на створення належних, безпечних і здорових умов праці, запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням.

Державна політика в галузі охорони праці базується на принципах: пріоритету життя і здоров'я працівників, повної відповідальності роботодавця за створення належних, безпечних і здорових умов праці;